

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jana Passera a soudců JUDr. Elišky Cihlářové a Mgr. Davida Hipšra v právní věci žalobce: **JUDr. R. P.**, proti žalovanému: **Ministerstvo spravedlnosti**, se sídlem Vyšehradská 16, Praha 2, o žalobě na ochranu proti nečinnosti žalovaného, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2013, čj. 5 A 90/2012 – 33,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

I.

1. Žalobce podal dne 24. 5. 2012 u Městského soudu v Praze žalobu „*proti nečinnosti zkušební komise*“. Uvedl, že ve dnech 11. až 14. října 2011 neúspěšně vykonal odbornou justiční zkoušku podle § 114 zákona č. 6/2002 Sb., o soudech, soudcích, přísedících a státní správě soudů, ve znění pozdějších předpisů, dosud však neobdržel písemné rozhodnutí o výsledku zkoušky. Žalobce požadoval, aby městský soud uložil žalovanému povinnost vydat rozhodnutí o výsledku odborné justiční zkoušky konané žalobcem ve dnech 11. až 14. října 2011 a doručit jej žalobci do 1 měsíce od vydání rozsudku.

II.

2. Městský soud rozsudkem ze dne 28. 5. 2013, čj. 5 A 90/2012 – 33, uložil žalovanému („*Ministerstvu spravedlnosti – zkušební komisi pro odbornou justiční zkoušku*“), aby ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku vydal rozhodnutí o výsledku odborné justiční zkoušky konané žalobcem ve dnech 11. až 14. října 2011.

III.

3. Žalovaný (stěžovatel) brojil proti rozsudku městského soudu kasační stížností z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a) a d) s. ř. s. Současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

4. Žádost o přiznání odkladného účinku stěžovatel odůvodnil tím, že v rozsudku městského soudu není s určitostí stanoveno, komu je povinnost vydat rozhodnutí o výsledku odborné justiční zkoušky uložena, protože zkušební komise, před kterou žalobce skládal předmětnou zkoušku, je již rozpuštěna. Z rozsudku městského soudu není zřejmý

ani obsah a forma tohoto rozhodnutí, tedy zda má obsahovat výrokovou část, nebo také odůvodnění a poučení, jak má být označen orgán, který rozhodnutí vydal, apod.

IV.

5. Žalobce ve svém vyjádření uvedl, že soudu v tomto typu řízení nepřísluší hodnotit, jak má vypadat případná procesní aktivita správního orgánu po stránce věcné. Pokud soud rozhodl o žalobě na ochranu proti nečinnosti, postačovalo uložit správnímu orgánu, aby vydal rozhodnutí blíže neurčeného obsahu. Případná nezákonnost nově vydaného rozhodnutí je plně pod soudní kontrolou podle části třetí hlavy druhé dílu prvního soudního řádu správního. Námitky stěžovatele týkající se neurčitosti a nesrozumitelnosti napadeného rozsudku proto nejsou důvodné.

6. Podle žalobce městský soud správně označil účastníka řízení, státním orgánem je v této věci Ministerstvo spravedlnosti, jehož jménem jedná zkušební komise pouze jako odborný poradní orgán. Zkušební komise není rozpuštěna, ale pro další termín zkoušky, resp. pro další uchazeče, se pouze změní její členové.

V.

7. Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku byly v nyní posuzované věci splněny.

8. Úvodem Nejvyšší správní soud zdůrazňuje mimořádnou povahu odkladného účinku. Kasační stížnost proti rozhodnutí soudu ve správním soudnictví není řádným opravným prostředkem, u něhož by bylo možno odkladný účinek očekávat. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud prolamuje před vlastním rozhodnutím ve věci samé právní účinky pravomocného rozhodnutí krajského soudu, na které je třeba hledět jako na zákonné a věcně správné, dokud není jako celek zákonným postupem zrušeno. Přiznání odkladného účinku proto musí být vyhrazeno pro ojedinělé případy, které zákonodárce vyjádřil v § 73 odst. 2 s. ř. s.

9. Podle tohoto ustanovení soud může přiznat žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Ve smyslu § 107 s. ř. s. uvedené podmínky platí přiměřeně i pro odkladný účinek kasační stížnosti.

10. Podle usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, čj. 2 Ans 3/2006 – 49, č. 1255/2007 Sb. NSS, zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti jsou stanoveny shodně pro všechny stěžovatele (žalobce, žalovaného i osoby zúčastněné na řízení). Budou však zjevně opřeny o jiné skutkové okolnosti spojené s negativními důsledky výkonu rozhodnutí krajského soudu právě s ohledem na to, která z procesních stran je uplatní. Kasační stížnosti žalovaného správního orgánu bude odkladný účinek přiznán ve zcela výjimečných případech. Jakkoliv se usnesení rozšířeného senátu opíralo o předchozí právní úpravu, je v přiměřeném rozsahu i nadále použitelné.

11. Nejvyšší správní soud uzavřel, že v posuzované věci jsou s ohledem na zachování právní jistoty splněny podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Žalobci lze sice přisvědčit, že v řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti správnímu soudu nepřísluší uložit správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí určitého obsahu, stěžovatel ovšem zpochybnil také samotnou pravomoc vydat rozhodnutí ve věci žalobce, a to bez ohledu na konkrétní obsah. Nejvyšší správní soud proto pozastavil účinky napadeného rozsudku do doby, než bude postaveno najisto, kdo je oprávněn a povinen vydat požadované rozhodnutí, či zda vůbec má být takové rozhodnutí vydáno.

12. Dále Nejvyšší správní soud přihlédl ke skutečnosti, že nevydání předmětného rozhodnutí nebrání žalobci vykonat opakovanou justiční zkoušku. Této možnosti žalobce ostatně využil a předmětné zkoušce se podrobil ve dnech 25. až 28. 6. 2013. Prodleva při vydání rozhodnutí v důsledku přiznání odkladného účinku proto nezpůsobí žalobci nepoměrnou újmu. Takovou újmu žalobce ve svém vyjádření ostatně ani netvrdil. Navíc soud projednává a rozhoduje kasační stížnosti ve věci žaloby proti nečinnosti správního orgánu přednostně, o kasační stížnosti stěžovatele proto bude věcně rozhodnuto v nejkratší možné lhůtě. Nejvyšší správní soud neshledal ani žádný důležitý veřejný zájem, který by mohl být dotčen přiznáním odkladného účinku.

13. Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud vyhověl návrhu stěžovatele a přiznal kasační stížnosti odkladný účinek.

14. Závěrem Nejvyšší správní soud zdůrazňuje, že usnesení o zamítnutí návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je svou podstatou rozhodnutím předběžné povahy a nelze z něj předjímat budoucí rozhodnutí o věci samé.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně 19. července 2013

JUDr. Jan Passer
předseda senátu